**Lieta Nr. C 20 3142 09**

**S P R I E D U M S**
**L A T V I J A S  R E P U B L I K A S  V Ā R D Ā**
**Liepājā, 2014.gada 27.oktobrī**

**Liepājas tiesa**
**šādā sastāvā: tiesnese Liena Jansone**
**ar tiesas sēžu sekretāri Artu Grēberi**
**piedaloties prasītājas pārstāvim /pers. C/, atbildētāja pārstāvei /pers. D/,**

izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu SIA „/Nosaukums A/" prasībā pret /pers. E/ par parāda piedziņu, /pers. E/ pretprasībā pret SIA „/Nosaukums A/" par aprēķinātā līgumsoda atzīšanu par nepamatotu, par izrakstīto rēķinu atzīšanu par spēkā neesošiem.

Izskatot lietu, tiesa

k o n s t a t ē j a

prasītāja cēlusi prasību pret atbildētāju, kurā lūdz piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai parādu Ls 1991,16, kuru veido apsaimniekošanas un komunālo maksājumu parāds Ls 1404,38 un kavējuma nauda Ls 586,78, nomaksātos tiesas izdevumus – valsts nodevu Ls 174,78 un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus Ls 3,30. Prasība pamatota uz Civillikuma 1587., 1779.pantu, likuma „Par dzīvokļa īpašumu" 8., 12.pantu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka saskaņā ar ierakstu Kurzemes apgabaltiesas Liepājas zemesgrāmatu nodaļas nodalījumā Nr. /numurs/, kadastra Nr. /numurs A/, atbildētājam ir nostiprinātas īpašuma tiesības uz dzīvokļa īpašumu, kas atrodas /adrese/. Atbildētājs minētajā dzīvoklī dzīvo un ir deklarējis savu dzīvesvietu.

Daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas /adrese/ kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanai un apsaimniekošanai ir izveidota dzīvokļu īpašnieku biedrība /Nosaukums A/, kas saimniecisko darbību pati neveic. 2007.gada 28.septembrī dzīvokļu īpašnieku biedrība /Nosaukums A/ dzīvojamās mājas /adrese/, kopīpašuma pārvaldīšanu, apsaimniekošanu pilnvaroja veikt prasītāju. Prasītāja arī veic grāmatvedības uzskaiti, sagatavo rēķinus un iekasē maksājumus par dzīvojamās mājas kopīpašuma apsaimniekošanu un nodrošinātajiem pakalpojumiem (apkuri, karsto un auksto ūdeni, atkritumu izvešanu un koplietošanas elektroenerģiju).

Atbildētāja dzīvokļa īpašums sastāv no 3 istabām ar kopējo platību 66 $m^2$, ar visām ērtībām.

Atbildētājs neesot pildījis likuma „Par dzīvokļa īpašumu" 8.pantā noteikto un nav piedalīties daudzdzīvokļu mājas kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanā un apsaimniekošanā. Bez tam atbildētājs nav pildījis arī likuma „Par dzīvokļa īpašumu" 12.pantā noteiktos dzīvokļa īpašnieka pienākumus segt nepieciešamos izdevumus, kas saistīti ar dzīvojamās mājas, tās komunikāciju un iekārtu uzturēšanu, ekspluatāciju un remontu, kā arī ar zemes gabala uzturēšanu, proporcionāli sava dzīvokļa īpašuma lielumam, un norēķināties par saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem.

Atbildētājam parāds par dzīvojamās mājas kopīpašuma uzturēšanu un apsaimniekošanu proporcionāli dzīvokļa īpašuma platībai un saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem sācis veidoties no 2007.gada novembra mēneša. Atbildētājs turpmāk ir veicis vienu maksājumu - 2008.gada maijā Ls 222,38 apmērā, lai gan prasītāja ir nodrošinājusi dzīvojamās mājas Nr./adrese/, kopīpašuma uzturēšanu, apsaimniekošanu un iespēju izmantot dzīvojamai mājai nodrošinātos komunālos pakalpojumus. Atbildētāja kopīgais parāds par dzīvojamās mājas kopīpašuma apsaimniekošanu un saņemtajiem pamatpakalpojumiem laika periodā no 2007.gada 1. novembra līdz 2009. gada 30. aprīlim un kavējuma nauda par šo laika periodu, pamatojoties uz noslēgtā Pilnvarojuma līguma nosacījumiem ir sasniedzis Ls 1991,16.

Atbildētājs par izveidojušos parādu un nemaksāšanas sekām ir informēts vairākkārtīgi. Brīdinājumu par parāda apmaksu un nemaksāšanas sekām pret parakstu atbildētājam nav izdevies izsniegt. Atbildētājs par izveidojušos parādu Ls 1420,34 apmērā un nemaksāšanas sekām ir brīdināts 2009. gada 20. februārī ar publikāciju laikrakstā „Latvijas Vēstnesis" Nr.29 (4015), kurā norādīts parāda apmaksas termiņš līdz 2009.gada 20.martam, kā arī norādīts, ka pretējā gadījumā tiesā tiks sniegta prasība par parāda piedziņu.

2009.gada 26.jūnijā ir saņemti atbildētāja rakstveida paskaidrojumi, kuros atbildētājs norāda, ka prasību neatzīst un norāda, ka prasītāja savu prasījumu pamatošanai nav iesniegusi pierādījumus. Atbildētājs norāda, ka prasītāja nav pilnvarota celt prasību tiesā pret atbildētāju, jo 2007.gada 28.sptembra Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas līgums neparedz prasītājas tiesības bez dzīvokļu īpašnieku biedrības /Nosaukums A/ biedru sapulces lēmuma celt prasību tiesā pret atbildētāju. Bez tam, atbildētājs norāda, ka 2007.gada 28.sptembra Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas līgumu nav parakstījuši visi septiņi biedrības /Nosaukums A/ valdes locekļi, un līdz ar to šādam līgumam nevar būt nekādu tiesisku seku. Turklāt, saskaņā ar biedrības /Nosaukums A/ statūtiem, valdes darbības termiņš ir noteikts viens gads un valdes atkārtotas vēlēšanas neesot notikušas. Līdz ar to, gan uz prasības celšanas brīdi, gan vēlākā laika posmā valde neesot rīcībspējīga un līdz ar to, pastāvot apstāklim, kad pilnvaras devējam nav rīcībspējas, arī prasītāja attiecīgi darbojās bez attiecīga pilnvarojuma.

Bez tam, pamatojoties uz apstākli, ka prasītāja ar atbildētāju savstarpēju līgumu nav noslēguši, tad prasītājai neesot arī nekādu tiesību piedzīt no atbildētāja kavējuma naudu.

Atbildētājs norāda, ka 2007.gada 11.decembra dzīvokļu īpašnieku lēmums, ar kuru nolemts atļaut prasītājai ņemt kredītu Ls 40000 apmērā nav tiesisks, jo tajā ir piedalījušies tikai 47% no dzīvokļu īpašniekiem. Prasītāja neesot atbildētājam piestādījusi parakstītus rēķinus, un tādējādi neesot iespējams izvērtēt, kādi ir nepieciešamie apsaimniekošanas izdevumi, no kā sastāv apsaimniekošanas maksa un kā tā tiek tērēta.

2012.gada 9.novembrī atbildētājs ir cēlis pretprasību pret prasītāju par aprēķinātā līgumsoda Ls 6361,55 atzīšanu par nepamatotu un par izrakstīto rēķinu atzīšanu par spēkā neesošiem.

Pretprasībā norādīts, ka pamatojoties uz apstākli, ka prasītāju un atbildētāju nesaista nekādas līgumtiesiskas attiecības, no atbildētāja nepamatoti tiek pieprasīta līgumsoda samaksa Ls 6361,55 apmērā. Tā kā līgumsods ir visu strīdus rēķinu sastāvdaļa, tad jau pamatojoties tikai uz to, ka līgumsods ir iekļauts visos atbildētājam izrakstītajos rēķinos, šie rēķini nav atzīstami par tiesiskiem. Bez tam, rēķinos bez tiesiska pamata tiek aprēķināta

apsaimniekošanas maksa Ls 0,32, jo apsaimniekošanas maksa ir nosakāma ņemot vērā plānoto izdevumu un ieņēmumu tāmi, izvērtējot dzīvojamai mājai nepieciešamo remontdarbu apkopojumu un tos pamatojošos dokumentus, kā arī noskaidrojot plānoto remontdarbu veicējus un viņu darba izcenojumus. Bez tam, atbildētājs norāda, ka visi dzīvokļu īpašnieku dotie pilnvarojumi nevar automātiski pāriet uz citu valdes sastāvu, kas jo īpaši ir attiecināms uz visiem kredītlīgumiem un saistībām. Takā sākotnējās DzIB /Nosaukums A/ valdes pilnvaru termiņš ir beidzies, tad prasītājai ir zudis tiesiskais pamats slēgt jebkādus līgumus, kas saistāmi ar dzīvojamās mājas, kas atrodas /adrese/ īpašnieku pienākumiem veikt maksājumus.

2010.gada 12.janvārī prasītāja tiesā iesniegusi pieteikumu par pieauguma pievienošanu, kurā norādīts, ka pēc prasības celšanas atbildētājs nav veicis nevienu maksājumu par mājas, kas atrodas /adrese/ kopīpašuma apsaimniekošanu proporcionāli sava īpašuma – dzīvokļa Nr.25 lielumam, kā arī nav veikta apmaksa par saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem un līdz ar to parāds ir pieaudzis un par laika periodu no 2007.gada 1.novembra līdz 2009.gada 31.decembrim atbildētāja kopējais parāds prasītājai ir Ls 3364,48. Līdz ar to, ņemot vērā aprēķināto pieaugumu, prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja apsaimniekošanas un komunālo maksājumu parādu Ls 2048,29, līgumsodu Ls 1316,19 un nomaksātos tiesas izdevumus – valsts nodevu Ls 334,11 un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus Ls 3,30.

2010.gada 13.augustā prasītāja tiesā iesniegusi pieteikumu par pieauguma pievienošanu, kurā norādīts, ka pēc prasības celšanas atbildētājs nav veicis nevienu maksājumu par mājas, kas atrodas /adrese/ kopīpašuma apsaimniekošanu proporcionāli sava īpašuma – dzīvokļa Nr.25 lielumam, kā arī nav veikta apmaksa par saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem un līdz ar to parāds ir pieaudzis un par laika periodu no 2007.gada 1.novembra līdz 2010.gada 31.jūliju atbildētāja kopējais parāds prasītājai ir Ls 4989,94. Līdz ar to, ņemot vērā aprēķināto pieaugumu, prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja apsaimniekošanas un komunālo maksājumu parādu Ls 2710,77, līgumsodu Ls 2279,47 un nomaksātos tiesas izdevumus.

2011.gada 1.februārī prasītāja tiesā iesniegusi pieteikumu par pieauguma pievienošanu, kurā norādīts, ka pēc prasības celšanas atbildētājs nav veicis nevienu maksājumu par mājas, kas atrodas /adrese/ kopīpašuma apsaimniekošanu proporcionāli sava īpašuma – dzīvokļa Nr.25 lielumam, kā arī nav veikta apmaksa par saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem un līdz ar to parāds ir pieaudzis un par laika periodu no 2007.gada 1.novembra līdz 2011.gada 1.februārim atbildētāja kopējais parāds prasītājai ir Ls 6588,58. Līdz ar to, ņemot vērā aprēķināto pieaugumu, prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja apsaimniekošanas un komunālo maksājumu parādu Ls 3272,76, līgumsodu Ls 3315,82 un nomaksātos tiesas izdevumus.

2011.gada 11.oktobrī prasītāja tiesā iesniegusi pieteikumu par pieauguma pievienošanu, kurā norādīts, ka pēc prasības celšanas atbildētājs nav veicis nevienu maksājumu par mājas, kas atrodas /adrese/ kopīpašuma apsaimniekošanu proporcionāli sava īpašuma – dzīvokļa Nr.25 lielumam, kā arī nav veikta apmaksa par saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem un līdz ar to parāds ir pieaudzis un par laika periodu no 2007.gada 1.novembra līdz 2011.gada 1.oktobrim atbildētāja kopējais parāds prasītājai ir Ls 9037,93. Līdz ar to, ņemot vērā aprēķināto pieaugumu, prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja apsaimniekošanas un komunālo maksājumu parādu Ls 3998,39, līgumsodu Ls 5039,54 un nomaksātos tiesas izdevumus.

2012.gada 29.martā prasītāja tiesā iesniegusi pieteikumu par pieauguma pievienošanu, kurā norādīts, ka pēc prasības celšanas atbildētājs nav veicis nevienu maksājumu par mājas, kas atrodas /adrese/ kopīpašuma apsaimniekošanu proporcionāli sava īpašuma – dzīvokļa Nr.25 lielumam, kā arī nav veikta apmaksa par saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem un līdz ar to parāds ir pieaudzis un par laika periodu no 2007.gada 1.novembra līdz 2012.gada 1.martu atbildētāja kopējais parāds prasītājai ir Ls 10801,73. Līdz ar to, ņemot vērā aprēķināto pieaugumu, prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja apsaimniekošanas un komunālo maksājumu parādu Ls 4512,94, līgumsodu Ls 6288,79 un nomaksātos tiesas izdevumus.

2013.gada 10.aprīlī prasītāja tiesā iesniegusi pieteikumu par prasības pieteikuma grozījumiem un pieauguma pievienošanu, kurā norādīts, ka pēc prasības celšanas atbildētājs nav veicis nevienu maksājumu par mājas, kas atrodas /adrese/ kopīpašuma apsaimniekošanu proporcionāli sava īpašuma – dzīvokļa Nr.25 lielumam, kā arī nav veikta apmaksa par saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem. Prasītāja norāda, ka neuztur prasību daļā par aprēķinātā līgumsoda Ls 6288,79 piedziņu. Savukārt pamatparāds par laika periodu no 2007.gada 1.novembra līdz 2012.gada 29.februārim tiek uzturēts Ls 5059,01 apmērā un to veido parāda pamatsumma Ls 4512,94 un likumiskie procenti Ls 546,07. Laika periodā no 2012.gada 1.marta līdz 2013.gada 31.martam prasītāja aprēķinājusi pamatparāda Ls 1696,49 un likumisko procentu Ls 331,79 pieaugumu. Līdz ar to, ņemot vērā aprēķināto pieaugumu, prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja apsaimniekošanas un komunālo maksājumu parādu Ls 5877,64, likumiskos procentus Ls 877,86 un nomaksātos tiesas izdevumus.

2014.gada 17.aprīlī prasītāja tiesā iesniegusi pieteikumu par prasības pieteikuma grozījumiem un pieauguma pievienošanu, kurā norādīts, ka ņemot vērā apstākli, ka no 2008.gada 9.maijā veiktā atbildētāja maksājuma par kopējo summu Ls 222,38 daļa samaksas Ls 72,76 apmērā tika ieskaitīta līgumsoda dzēšanai, kā arī ievērojot to, ka prasītājs neuztur prasību daļā par līgumsoda piedziņu no atbildētāja, tad prasītājs veiktās samaksas daļu Ls 72,76 ieskaita galvenā parāda dzēšanai. Tā kā atbildētājs laika periodā no 2013.gada 1.aprīļa līdz 2014.gada 31.martam nav veicis nevienu maksājumu par mājas, kas atrodas /adrese/ kopīpašuma apsaimniekošanu proporcionāli sava īpašuma – dzīvokļa Nr.25 lielumam, kā arī nav veikta apmaksa par saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem un līdz ar to parāds ir pieaudzis par EUR 2267,60 (Ls 1593,68) un to veido pamatparāds par kopīpašuma apsaimniekošanu un saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem EUR 1681,11 (Ls 1181,49) un aprēķinātajiem likumiskajiem procentiem EUR 586,49 (Ls 412,19). Līdz ar to, ņemot vērā aprēķināto pieaugumu, prasītāja par laika periodu no 2007.gada 1.novembra līdz 2014.gada 31.martam lūdz piedzīt no atbildētāja apsaimniekošanas un komunālo maksājumu parādu EUR 9940,55, likumiskos procentus EUR 1804,91 un nomaksātos tiesas izdevumus – valsts nodevu EUR 475,39 (Ls 334,11) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 4,70 (Ls 3,30).

Tiesas sēdē prasītājas pārstāvis prasību uzturēja pilnā apmērā un sniedza paskaidrojumus pēc prasības pieteikumā un prasības papildinājumos norādītajiem motīviem un pamata. Pretprasību daļā par līgumsoda Ls 6361,55 atzīšanu par nepamatotu, atzina, savukārt pārējā daļā – par rēķinu atzīšanu par spēkā neesošiem, prasītājas pārstāvis neatzina.

Papildus prasības pieteikumā un prasības pieteikuma grozījumos norādītajam prasītājas pārstāvis paskaidroja, ka 2007.gada 28.septembrī starp dzīvojamās mājas, kas atrodas /adrese/ īpašniekiem un prasītāju, kuras iepriekšējais nosaukums ir bijis SIA /Nosaukums C/ noslēgts apsaimniekošanas līgums un pēc uzņēmuma reorganizācijas, kuras rezultātā tika mainīts firmas nosaukums, šādu līgumu nebija nepieciešams pārslēgt. Attiecībā uz atbildētāja pārstāves paskaidroto, ka prasības pieteikumā nav norādīts prasības pamats, tostarp Dzīvokļa īpašuma likuma normas, prasītājas pārstāvis paskaidroja, ka sniedzot prasības pieteikuma grozījumus ir norādīti parāda piedziņas pamati, tostarp Dzīvokļa īpašuma likuma, kurš stājās spēkā brīdī, kas spēku zaudēja likums „Par dzīvokļa īpašumu", normas un Civillikuma panti, kas nosaka prasītājas tiesības saņemt likumiskos procentus par savlaicīgi neveiktajiem maksājumiem.

Attiecībā uz atbildētāja pārstāves iebildumiem par to, ka atbildētāja strīdus periodā patērētā ūdens daudzums, ir jānosaka atbilstoši 2008.gada 9.decembra Ministru kabineta noteikumu Nr.1013 20.punktā noteiktajai kārtībai, prasītājas pārstāvis paskaidroja, ka aprēķins ir veikts atbilstoši šo noteikumu 17.punktā noteiktajam, jo lielākā daļa dzīvokļu īpašnieku ir uzstādījuši individuālos ūdens skaitītājus, saskaņā ar kuriem arī veic maksājumus. Bez tam, ir uzstādīts arī kopējais ūdens skaitītājs mājas ievadā. Tādējādi mājā ūdens tiek rēķināts gan pēc nodotajiem skaitītāju rādījumiem, gan tiem iedzīvotājiem, kuri neziņo skaitītāja rādījumus - pēc normas - dzīvokļiem tiek aprēķināts pēc tarifa – aukstais ūdens 6,81 $m^3$ karstais ūdens 3,19 $m^3$ uz vienu dzīvoklī dzīvojošo personu. Starpību, kas saskaņā ar prasītāja aprēķinu par izlietoto ūdeni septiņu gadu ietvaros veidojās starp Liepājas ūdens veiktajiem aprēķiniem un prasītājas veiktajiem aprēķiniem 7 $m^3$ apmērā, prasītājas pārstāvis izskaidro ar apstākli, ka Liepājas ūdens nolasījumus veic 25.-27.datumā, savukārt mājas iedzīvotājiem par ūdens patēriņu ir jāziņo līdz 5.datumam, t.i., pēc Liepājas ūdens veiktā nolasījuma. Tāpēc mēnesī nevar pilnīgi precīzi sakrist Liepājas ūdens nolasījumi ar prasītājas aprēķināto. Prasītājs vienam cilvēkam patērētā ūdens normu aprēķina saskaņā ar Liepājas

pilsētas domes saistošajiem noteikumiem.

Attiecībā par energoaudita izmaksām Ls 342,20 apmērā prasītāja pārstāvis paskaidroja, ka veiktie energoauditi ir izmantoti plānojot dzīvojamās mājas /adrese/ renovāciju, par kuru izmaksām iedzīvotāji joprojām nevar vienoties. Energoaudita izmaksas kā atsevišķa pozīcija iedzīvotāju piestādītajos rēķinos nav uzrādīta un maksājumi par energoaudita veikšanu ir veikti no iekasētās apsaimniekošanas maksas.

Attiecībā uz 2007.gada 28.septembra pilnvarojuma līgumu prasītājas pārstāvis paskaidroja, ka ikvienu biedrības dokumentu ir tiesīgs parakstīt valdes loceklis kopā ar vismaz vienu valdes locekli. Tā kā 6 no 7 valdes locekļiem līgumu ir parakstījuši, tad līgums ir atzīstams par spēkā esošu.

Attiecībā par maksājumu, kas saistīti ar sadzīves atkritumu izvešanu, aprēķinu, prasītājas pārstāvis paskaidroja, ka tie tiek rēķināti pēc faktiskā iedzīvotāju skaita dzīvoklī, dalot kopējo /pers. F/ piestādītajā rēķinā norādīto summu, kurai pievienota attiecīgā pievienotās vērtības nodokļa likme, kas tiek dalīta ar mājā faktiski dzīvojošo personu skaitu.

Koplietošanas elektrība tiek dalīta uz dzīvokļu skaitu – elektrības patēriņu pa mēnešiem dalot ar mājas dzīvokļu skaitu – 60 dzīvokļiem.

Izskaidrojot aprēķinu kārtību, kādā tiek noteikta ikmēneša maksu par ūdens uzsildīšanu un karstā ūdens cirkulāciju, prasītājas pārstāvis paskaidroja, ka par pamatu tiek ņemts Liepājas enerģijas uzrādītais siltumenerģijas patēriņš, kas ir attiecināms uz piegādāto karsto ūdeni un attiecīgajā mēnesī pēc ūdens skaitītāju rādījumiem un dzīvokļos, kuros skaitītāju nav vai rādījumi nav noziņoti, pēc tarifa, kopējais aprēķinātā karstā ūdens patēriņš. Kopējais Liepājas enerģijas piegādātais megavatstundu patēriņš tiek reizināts ar siltumenerģijas tarifu, tādējādi iegūst kopējo maksu, kas norādīta Liepājas enerģijas rēķinā. Ūdens uzsildīšanas aprēķinam par pamatu tiek ņemts vidējais iepriekšējo mēnešu ūdens uzsildīšanas aprēķins uz 1 $m^3$. Atņemot no kopējā kārtējā rēķina summas aprēķināto summu par ūdens uzsildīšanu, tiek iegūta starpība, kas ir kopējā maksa par siltumenerģijas patēriņu karstā ūdens cirkulācijai. Izmaksa 1 $m^3$ ūdens uzsildīšanai tiek aprēķināta kopējo maksu par ūdeni dalot ar apsaimniekotāja fiksēto karstā ūdens patēriņu, un secīgi piestādot rēķinu katra dzīvokļa īpašniekam atbilstoši šajā dzīvoklī patērētā karstā ūdens apmēram. Savukārt aprēķinātā maksa par karstā ūdens cirkulāciju tiek dalīta uz mājā esošo dzīvokļu skaitu.

Savukārt maksa par apkuri tiek aprēķināta ņemot vērā apstākli, ka dzīvoklim Nr.1 ir uzstādīts siltumenerģijas skaitītājs un līdz ar to, par pamatu maksai par apkuri tiek ņemts vērā Liepājas enerģija uzrādītais kopējais siltumenerģijas patēriņš, no tā atņemot dzīvoklī Nr.1 patērēto siltumenerģiju, iegūto rezultātu reizinot ar siltumenerģijas tarifu un dalot ar mājas kopējo apkurināmo platību. Iegūtās izmaksas uz 1 $m^2$ tiek reizinātas ar katra konkrētā dzīvokļa apkurināmo platību, iegūstot summu, kāda tiek iekļauta ikmēneša rēķinos.

Attiecībā uz likumisko procentu aprēķinu prasītāja pārstāvis paskaidroja, ka aprēķini tiek veikti ņemot vērā iepriekšējā mēnesi maksājamā pamatparāda summu, t.i., summu, no kuras atņemti iepriekš aprēķinātie likumiskie procenti un reizinot ar 0,5%, t.i., ar procentu likmi vienam mēnesim, kas izriet no gada procentu likmes 6%.

Atbildētāja tiesas sēdē prasību neatzina, pretprasību uzturēja pilnā apmērā un papildus rakstveida paskaidrojumos un pretprasībā norādītajam paskaidroja, ka prasītāja, iesniedzot prasības precizējumus, kuros norādīts pieaugums, nav samaksājusi valsts nodevu. Līdz ar to, prasītājas iesniegtie prasības precizējumi nav skatāmi izskatāmās lietas ietvaros, jo prasītājs nav no valsts nodevas samaksas atbrīvots un līdz ar to prasība šajā daļā ir noraidāma.

Atbildētāja pārstāve, pamatojoties uz apstākli, ka atbildētāja dzīvoklī nav uzstādīts skaitītājs, taču ūdens skaitītājs ir mājas ievadā, norādīja, ka atbilstoši 2008.gada 9.decembra Ministru kabineta noteikumiem Nr.1013, ūdens patēriņš bija rēķināms saskaņā ar šo noteikumu 20.punktu, nevis 17.punktu, kā to ir veikusi prasītāja - aprēķinot dzīvoklī patērēto ūdens daudzumu pēc tarifa. Tāpēc prasība daļā par patērētā ūdens apmēru ir atzīstama par nepamatotu un noraidāmu.

Bez tam, atbildētāja pārstāve norādīja, ka lietā nav iesniegti ne piedzenamo summu, ne samaksāto tiesas izdevumu aprēķins, un līdz ar to, nav iespējams arī iebilst pret aprēķiniem un līdz ar to prasība nav pierādīta.

Iebilstot pret pieprasīto apsaimniekošanas maksu, atbildētāja pārstāve norādīja uz faktu, ka ēkas energoaudita apmaksai apsaimniekotājs ir veicis maksājumus par kopējo summu Ls 342,20, kas pēc atbildētāja pārstāves ieskata ir nomaksāta no prasītājas rīcībā esošās naudas, kas iekasēta par apsaimniekošanas maksām.

Par nepamatotu atbildētājas pārstāve uzskatīja apsaimniekošanas maksas paaugstināšanu no Ls 0,24 par dzīvokļa kopējās platības kvadrātmetru uz Ls 0,32, kas tikusi paaugstināta saskaņā ar 2007.gada 11.decembra dzīvokļu īpašnieku kopsapulces lēmumu. Saskaņā ar 2007.gada 11.decembra dzīvokļu īpašnieku kopsapulces lēmumu, kopsapulcē ir piedalījušies tikai 47% no kopējā dzīvokļu īpašnieku skaita. Lai gan sapulce ir lēmusi, ka sapulcē pieņemtie lēmumi stāsies spēkā tikai tad, ja to atbalstīs kopumā vairāk kā 50% dzīvokļu īpašnieku, un vēlāk vēl 14 dzīvokļu īpašnieki ir devuši savu piekrišanu 2007.gada 11.decembra sapulcē pieņemtajiem lēmumiem, atbildētāja pārstāve norāda, ka normatīvie akti šādu dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumu pieņemšanas kārtību neparedz, un tāpēc 2007.gada 11.decembrī pieņemtie lēmumi nav spēkā esoši. Bez tam, DzĪB /Nosaukums A/ valdei ilgu laiku neesot bijusi rīcībspēja, jo valde tikusi ievēlēta tikai uz vienu gadu, taču prasītāja, arī laikā, kad valde vairs nav bijusi rīcībspējīga, turpinājusi mājas apsaimniekošanu.

Attiecībā uz prasītājas veiktajiem aprēķiniem par atkritumu izvešanu, atbildētāja pārstāve paskaidroja, ka viņai ir zināms, ka tagad atkritumu izvešanas maksa tiek rēķināta uz dzīvokļu skaitu, nevis uz cilvēku skaitu.

Attiecībā uz prasītāja iesniegtajiem karstā ūdens uzsildīšanas un cirkulācijas aprēķiniem, tostarp aprēķinu formulām, atbildētāja pārstāve paskaidroja, ka viņai tie nav saprotami, norādot, ka neskaidrības ir saistītas ar karstā ūdens cirkulācijas procesu – kad ūdens cirkulē un kad nē.

Tiesas sēdē atbildētāja pārstāve pretprasību uzturēja pilnā apmērā un sniedza paskaidrojumus pēc pretprasības pieteikumā norādītajiem motīviem un pamata, papildus paskaidrojot, ka no 2011.gada 1.janvāra, kad spēkā ir Dzīvokļa īpašuma likums, bez noslēgta apsaimniekošanas līguma ar dzīvokļa īpašnieku, apsaimniekotājam nav tiesību celt tiesā prasību par apsaimniekošanas maksas parāda piedziņu. Tā kā apsaimniekošanas līgums ar atbildētāju nav noslēgts, tad prasītājai no 2011.gada 1.janvāra neesot tiesības celt prasību tiesā. Bez tam, pamatojoties uz apstākli, ka 2007.gada 11.decembra dzīvokļu īpašnieku kopsapulcē pieņemtais lēmums nav spēkā, atbildētājam piestādītajos rēķinos nepamatoti tiek norādīta apsaimniekošanas maksa Ls 0,32 par dzīvokļa kopējās platības kvadrātmetru mēnesī un līdz ar to, rēķinus nevar atzīt par tiesiskiem. Atbildētājas pārstāve norāda, ka šī dzīvokļu īpašnieku kopsapulces lēmumu nav nepieciešams arī apstrīdēt, lai atzītu pieņemtos lēmumus par spēkā neesošiem, jo pašā protokolā jau ir norādīts, ka lēmumi stājās spēkā tikai ar nosacījumu, ka tos atbalstīs vairāk kā 50% no dzīvokļu īpašniekiem, kas neatbilst normatīvo aktu prasībām. Rēķinus par tiesiskiem nevar atzīt arī tāpēc, ka tajos tiek iekļauta pozīcija par ūdens patēriņu, kas nav aprēķināta atbilstoši normatīvajos aktos noteiktajai kārtībai.

Prasītājas pārstāvis pretprasību daļā par nepamatoti aprēķināto līgumsodu Ls 6361,55 apmērā atzina, vienlaikus norādot, ka no šī prasījuma prasītāja prasības ietvaros ir jau atteikusies. Pārējā daļā pretprasību neatzina un paskaidroja, ka neviens likums arī neaizliedz dzīvokļu īpašnieku kopsapulcē pieņemto lēmumu spēkā stāšanos saistīt ar vēlāku dzīvokļu īpašnieku, kuri sapulcē nav piedalījušies piekrišanu sapulcē pieņemtajiem lēmumiem. Bez tam, prasītājas pārstāvis paskaidroja, ka apsaimniekošanas maksa Ls 0,32 par dzīvokļa kopējās platības kvadrātmetru mēnesī kopš 2008.gada februāra tiek prasīta no visiem mājas dzīvokļu īpašniekiem un neviens līdz šim šādai maksai nav iebildis, lai gan ir bijušas vairākas dzīvokļu īpašnieku kopsapulces.

Novērtējusi prasību, lietā esošos rakstveida pierādījumus, kā arī uzklausot pušu sniegtos paskaidrojumus, tiesa uzskata, ka prasība ir pamatota un apmierināma daļēji, savukārt pretprasība ir pilnībā noraidāma.

Saskaņā ar likuma Par dzīvokļu īpašumu" (spēkā līdz 2010.gada 31.decembrim) 8.pantu, visu dzīvokļu īpašnieku pienākums ir piedalīties daudzdzīvokļu mājas kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanā un apsaimniekošanā. Savukārt šī paša likuma 12.pantā noteikts, ka dzīvokļa īpašnieks atbilstoši viņa īpašumā esošajam kopīpašuma domājamās daļas apmēram sedz [..] izdevumus, kas nepieciešami dzīvojamās mājas obligāti veicamo pārvaldīšanas darbību nodrošināšanai, kā arī [..] atlīdzību pārvaldniekam par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu, ja šāda atlīdzība paredzēta dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumā; Dzīvokļa īpašnieks norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu.

Savukārt saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma (spēkā no 2011.gada 1.janvāra) 10.pantu, dzīvokļa īpašniekam ir pienākums segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus šā likuma 13.pantā noteiktajā kārtībā; norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu (piemēram, apkure, aukstais ūdens, kanalizācija, sadzīves atkritumu izvešana); pildīt dzīvokļu īpašnieku kopības pieņemtos lēmumus. Savukārt saskaņā ar šī paša likuma 13.pantu, dzīvokļa īpašnieks atbilstoši viņa dzīvokļa īpašumā ietilpstošās kopīpašuma domājamās daļas apmēram sedz uz dzīvokļu īpašnieku kopības lēmuma pamata noteiktos izdevumus obligāti veicamo dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbību veikšanai, kā arī dzīvokļu īpašnieku kopības noteikto atlīdzību pārvaldniekam par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu, ja tāda paredzēta dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumā.

Liepājas tiesas Zemesgrāmatu nodaļas nodalījuma noraksts (1.sējuma lietas 17.lapa) apliecina, ka atbildētājs, pamatojoties uz 2006.gada 13.novembra pirkuma līgumu, ir dzīvokļa īpašuma Nr.25, kas atrodas /adrese/, īpašnieks.

Saskaņā ar likuma „Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.panta septīto daļu, [..]pašvaldības pienākums ir pārvaldīt dzīvojamo māju līdz tās pārvaldīšanas tiesību nodošanai dzīvokļu īpašnieku sabiedrībai vai ar dzīvokļu īpašnieku savstarpēju līgumu pilnvarotai personai[..].

Akts par nekustamā īpašuma /adrese A/, nodošanu un pārņemšanu dzīvokļu īpašnieku pārvaldīšanā un apsaimniekošanā (1.sējuma lietas 10.lapa) apliecina, ka pamatojoties uz Liepājas pilsētas domes 2007.gada 30.augusta lēmumu nekustamais īpašums /adrese A/, ar 2007.gada 1.oktobri ir nodots Dzīvokļu īpašnieku biedrības /Nosaukums A/ pārvaldīšanā un apsaimniekošanā.

2007.gada 28.septembra Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas pilnvarojuma līgums (1.sējuma lietas 11.-15.lapa, turpmāk tekstā Līgums) apliecina, ka dzīvojamās mājas, kas atrodas /adrese/ dzīvokļu īpašnieki, kurus pārstāv Dzīvokļu īpašnieku biedrība /Nosaukums A/ un SIA /Nosaukums C/, pamatojoties uz 2007.gada 27.septembra dzīvokļu īpašnieku sapulces lēmuma pamata, ir noslēguši Līgumu, saskaņā ar kuru, SIA /Nosaukums C/ kā pārvaldnieks ir apņēmies pārvaldīt un apsaimniekot dzīvojamās mājas /adrese/, un mājai piesaistītā zemes gabala kopīpašuma daļas, kā arī slēgt ar komunālo un citu pakalpojumu piegādātājiem nepieciešamos līgumus par to pakalpojumu sniegšanu, kurus pārvaldnieks nenodrošina personiski. Saskaņā ar Līguma 5.1.6.punktu pārvaldniekam noteiktas tiesības veikt izveidojušos parādu par apsaimniekošanu un komunālajiem pakalpojumiem piedziņu no īpašniekiem Latvijas Republikas tiesību normās noteiktajā kārtībā.

Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra 2012. gada 1. augusta lēmums (1.sējuma lietas 141.-142.lapa) apliecina, ka SIA /Nosaukums C/ reorganizācijas ietvaros ir apvienota ar SIA "/Nosaukums A/", un SIA /Nosaukums C/ pēc reorganizācijas ir mainīts nosaukums uz SIA „/Nosaukums A/".

Līdz ar to ir atzīstamas prasītājas - SIA „/Nosaukums A/", prasījuma tiesības pret atbildētāju.

Par nepamatotiem tiesa atzīst atbildētājas pārstāves iebildumus par to, ka noslēgtais Līgums zaudē spēku līdz ar Dzīvokļu īpašnieku biedrības /Nosaukums A/ valdes locekļu pilnvaru termiņa iztecējumu.

Saskaņā ar Biedrību un nodibinājumu likuma 3. un 4.pantu, biedrība iegūst juridiskās personas statusu ar brīdi, kad tā ierakstīta biedrību un nodibinājumu reģistrā. Biedrība par savām saistībām atbild ar visu savu mantu. Savukārt valde, saskaņā ar šī paša likuma 42.pantu, vada un pārstāv biedrību.

Saskaņā ar atreferētajām tiesību normām, biedrība ir juridiska persona, kuras pārstāvība tiek realizēta ar valdes locekļu starpniecību, bet kura par savām saistībām atbild pati. Līdz ar to, apstāklis, ka biedrības valdes loceklim pēc darījumu noslēgšanas ir beigušās pārstāvības tiesības, neietekmē biedrības uzņemtās līgumiskās saistības. Tāpat biedrības uzņemto saistību apjomu neietekmē apstāklis, ka biedrībai nav rīcībspējīgas valdes, jo šāda situācija tikai ierobežo iespēju slēgt jaunus darījumus, taču neatceļ jau uzņemtās saistības.

Bez tam, noslēdzot Līgumu, Dzīvokļu īpašnieku biedrība /Nosaukums A/ ir rīkojusies kā daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas, kas atrodas /adrese/, dzīvokļu īpašnieku pilnvarotā persona. Līdz ar to, atbilstoši Civillikuma 2289.pantam, noslēgtais Līgums ir saistošs visiem šīs mājas dzīvokļu īpašniekiem, un līdz brīdim, kamēr Līgums nav atcelts (Civillikuma 1862.-1866.pants), Līguma noteikumi ir saistoši abiem līdzējiem (Civillikuma 1587.pants).

Par nepamatotiem tiesa atzīst atbildētājas pārstāves iebildumus par to, ka pēc prasītājas reorganizācijas, prasītāja nav atzīstama par Līgumā norādīto līgumslēdzēju pusi, jo saskaņā ar Komerclikuma 335.panta ceturto un piekto daļu, apvienošanas gadījumā pievienojamā sabiedrība beidz pastāvēt bez likvidācijas procesa un apvienošanas gadījumā pievienojamās sabiedrības tiesības un saistības pāriet iegūstošajai sabiedrībai.

Kā redzams no 2012.gada 1.augusta LR Uzņēmumu reģistra lēmuma, iegūstošā sabiedrība ir bijusi SIA /Nosaukums C/, kurai reorganizācijas ietvaros ir mainīta firma (nosaukums). Saskaņā ar citētajām komerclikuma normām, reorganizācijas ietvaros veicot sabiedrību apvienošanu, netiek zaudēta neviena no apvienoto sabiedrību tiesībām un saistībām. Saistību un tiesību apmēru neietekmē arī firmas nosaukuma maiņa. Līdz ar to, Līgumā noteiktās prasītājas tiesības un pienākumus neietekmē prasītājas reorganizācijas ietvaros veiktā apvienošana un firmas maiņa.

Saskaņā ar Līguma 5.2.8.punktu, prasītājai noteikts pienākums saņemt no dzīvokļu īpašniekiem samaksu par komunālajiem pakalpojumiem un samaksu par mājas apsaimniekošanu. Savukārt saskaņā ar Līguma 6.3.punktu dzīvokļa īpašniekiem noteikts pienākums samaksu par dzīvojamā mājas kopīpašuma pārvaldīšanu, apsaimniekošanu un uzturēšanu veikt par kārtējo mēnesi, bet par sniegtajiem komunālajiem pakalpojumiem – par iepriekšējo mēnesi līdz kārtējā mēneša pēdējam datumam.

Prasītāja norāda, ka atbildētāja nav veikusi likumā „Par dzīvokļa īpašumu", Dzīvokļa īpašuma likumā un Līgumā noteiktās saistības, lai gan viņai ir nodrošināta dzīvojamās mājas apsaimniekošana un iespēja lietot visus komunālos pakalpojumus.

Parāda aprēķins (2.sējuma lietas 188.-194.lapa) apliecina, ka atbildētājs laika posmā no 2007.gada 1.novembra līdz 2014.gada 31.martam nav veikusi apsaimniekošanas maksas un maksas par sniegtajiem komunālajiem pakalpojumiem apmaksu pilnā apmērā, vienīgais maksājums ir veikts 2008.gada maijā Ls 222,38, kā rezultātā prasītāja ir aprēķinājusi atbildētāja parāds par neapmaksātajiem mājas apsaimniekošanas un komunālajiem pakalpojumiem par šo periodu ir EUR 9940,55 apmērā.

Atbildētāja pārstāve, iebilstot pret celto prasību ir norādījusi, ka prasītāja nepamatoti ir ar 2008.gada 1.februari palielinājusi ar Līgumu noteikto mājas apsaimniekošanas maksu Ls 0,24 uz Ls 0,32 par vienu dzīvokļa kopējās platības kvadrātmetru, jo šāds dzīvokļu īpašnieku lēmums nav pieņemts atbilstoši normatīvo aktu prasībām – kopsapulcē ir piedalījušies tikai 28 dzīvokļu īpašnieki, kas ir 47% no kopējā dzīvokļu īpašnieku skaita. Bez tam, atbildētājas pārstāve paskaidroja, ka ne atbildētājs, ne /pers. I/ neesot balsojuši „par" lēmuma pieņemšanu.

Likuma „Par dzīvokļa īpašumu" 27.[1] panta pirmajā daļā noteikts, ka par daudzdzīvokļu mājas kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu lemj tikai daudzdzīvokļu mājas dzīvokļu īpašnieku kopsapulce. Atbilstoši šā panta piektajai daļai, dzīvokļu īpašnieku kopsapulces lēmums ir saistošs visiem dzīvokļu īpašniekiem, ja "par" balsojusi vairāk nekā puse no dzīvokļu īpašnieku skaita. Savukārt šā likuma 27.[2]panta otrās daļas 1.punkts nosaka, ka dzīvokļu īpašnieku kopsapulce var noteikt maksu par kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu.

2007.gada 11.decembra dzīvokļu īpašnieku sapulces protokols (1.sējuma lietas 16.lapa) apliecina, ka piedaloties 47% no dzīvojamās mājas, kas atrodas /adrese/, dzīvokļa īpašniekiem, ir pieņēmuši lēmumu pilnvarot prasītāju ņemt aizdevumu kredītiestādē Ls 40000 apmērā uz 15 gadiem, līdzekļus novirzot parādsaistību dzēšanai pret mājas iepriekšējo apsaimniekotāju; ūdens, kanalizācijas un dvieļu žāvētāju stāvvadu nomaiņai; fasādes rekonstrukcijas darbiem – kāpņu telpu stikloto sienu sakārtošanai. Vienlaikus ar šo sapulces protokolu ir nolemts ar 2008.gada 1.februāri paaugstināt apsaimniekošanas maksu un noteikt to 0,32 apmērā par dzīvokļa kopējās platības kvadrātmetru mēnesī, un daļu no šīs apsaimniekošanas maksas novirzot uzņemto kredītsaistību dzēšanai. Bez tam, saskaņā ar šo dzīvokļu īpašnieku sapulces protokolu, ir nolemts, ka pieņemtie lēmumi stāsies spēkā, ja tos atbalstīs vairāk nekā 50% no dzīvokļu īpašniekiem.

2008.gada 14.janvāra Piekrišana (1.sējuma lietas 102.lapa) apliecina, ka 14 dzīvokļu īpašnieki, kuri nav piedalījušies 2007.gada 11.decembra dzīvokļu īpašnieku kopsapulcē, ir devuši savu piekrišanu kopsapulcē pieņemtajiem lēmumiem.

Lietā nav strīda par to, ka apsaimniekošanas maksas paaugstināšana ir notikusi no 2008.gada 1.februāra.

Kā norādīts judikatūrā, situācijā, kad ir dokuments, kurā lielākā daļa dzīvokļa īpašnieki ir izteikuši savu gribu un piekrišanu apsaimniekošanas maksas paaugstināšanai, izšķirošais apstāklis noteikti nevar būt šādas gribas izteikšanas vietai un laikam. Daudzdzīvokļu mājas dzīvokļu īpašniekiem ļoti bieži rodas problēmas gan ar sapulču sasaukšanu, gan ar to, ka uz sapulcēm ierodas tikai daži dzīvokļu īpašnieki un jautājumus neizdodas atrisināt. Līdz ar to ir jāatrod veids, kā īpašnieki var savstarpēji vienoties (Skat. Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2014.gada 20.jūnija spriedums lietā Nr.SKC-0130-14). Konkrētajā gadījumā dzīvokļu īpašnieku vairākuma viedoklis ir noskaidrots papildus sapulcē bijušo īpašnieku izteiktajai gribai, veicot aptauju starp tiem īpašniekiem, kas sapulcē nav piedalījušies.

To, ka šāds risinājums ir iespējams, apliecina arī 2010.gada 28.oktobrī pieņemtais Dzīvokļu īpašuma likums, kas stājas spēkā 2011.gada 1.janvārī un kura 18.panta otrā daļa paredz, ka dzīvokļu īpašnieku kopība par savā kompetencē esošajiem jautājumiem lēmumus var pieņemt dzīvokļu īpašnieku kopsapulcē; nesasaucot dzīvokļu īpašnieku kopsapulci – aptaujas veidā; citādi savstarpēji vienojoties. Šādu vairāku lēmumu pieņemšanas veidu akceptēšana tikai norāda uz to, ka galvenais ir konstatēt dzīvokļu īpašnieku vairākuma gribu, kas ir noteicošā, pieņemot lēmumus.

Tiesa, izvērtējot pierādījumu - 2007.gada 11.decembra dzīvokļu īpašnieku sapulces protokolu un 2008.gada 14.janvāra Piekrišanu, attiecināmību uz apsaimniekošanas maksas paaugstināšanu, ņem vērā, ka lai gan atbildētāja un tiesas sēdē nopratinātā lieciniece liecināja, ka nav balsojuši „par" 2007.gada 11.decembra dzīvokļu īpašnieku kopsapulcē pieņemtajiem lēmumiem, neviena no šīm personām nav cēlusi prasību pret pārējiem dzīvokļu īpašniekiem par šajā sapulcē pieņemto lēmumu atzīšanu par spēkā neesošiem, tādējādi neizlietojot savas kā dzīvokļu īpašnieku tiesības aizstāvēt savas intereses. Turklāt lieciniece /pers. I/ nav arī iebildusi pret šādas apsaimniekošanas maksas pieprasīšanu no viņas, kas, pēc tiesas ieskata, ir vērtējama kā sapulcē pieņemtajiem lēmumiem vēlāk dota piekrišana. Līdz ar to, tiesa atzīst par pierādītu, ka vairākums no mājas, kas atrodas /adrese/ kopumā 60 dzīvokļu īpašniekiem, ir pauduši savu gribu atbalstīt 2007.gada 11.decembra sapulcē pieņemtos lēmumus, jo 27 no 2007.gada 11.decembra kopsapulcē balsojušiem īpašniekiem (atskaitot atbildētāju) un 14 no īpašniekiem, kuri savu piekrišanu pieņemtajiem lēmumiem ir devuši 2008.gada 14.janvārī, nav ne apstrīdējuši lēmumu pieņemšanas kārtību, ne iebilduši pret veiktajiem apsaimniekošanas maksas aprēķiniem un pilda šos lēmumus. Tādējādi ir atzīstams, ka 2007.gada 11.decembra lēmumu par apsaimniekošanas maksas paaugstināšanu ir atbalstījuši 41 jeb 68% no dzīvokļu īpašniekiem, un līdz ar to, tiesa atzīst par pamatotu no 2008.gada 1.februāra prasības aprēķinā iekļauto apsaimniekošanas maksu Ls 0,32 apmērā par dzīvokļa kopējās platības kvadrātmetru mēnesī, un atbildētāja, kā dzīvokļa īpašnieka pienākumu pildīt šo dzīvokļu īpašnieku kopības pieņemto lēmumu.

Līdz ar to, tiesa atzīst par pamatotu un piedzenamu no atbildētājas prasītājas parāda aprēķinā norādīto apsaimniekošanas maksu, kas laika periodā no 2007.gada 1.novembra līdz 2008.gada 1.februārim ir aprēķināta 0,24 par vienu dzīvokļa kopējās platības kvadrātmetru, bet laika periodā no 2008.gada 1.februāra līdz 2014.gada 31.martam Ls 0,32 par vienu dzīvokļa kopējās platības kvadrātmetru.

Iebildumus pret atbildētāja pienākumu veikt samaksu par kopīpašumā esošās daļas apsaimniekošanu, kas saistīti ar atbildētāja viedokli, ka prasītāja ir nepamatoti veikusi energoaudita apmaksu Ls 342,20, tiesa atzīst par neattiecināmiem uz izskatāmo strīdu. Kā tiesas sēdē paskaidroja prasītājas pārstāvis, ikmēneša rēķinos nav iekļauta atsevišķa samaksa par energoaudita veikšanu. Līdz ar to, izskatāmās lietas ietvaros, nav nozīmes apstāklim, vai energoaudita izdevumi ir segti no iekasētās apsaimniekošanas maksas vai no citiem mājas apsaimniekotāja rīcībā esošajiem līdzekļiem, jo ar dzīvojamās mājas pārvaldīšanu saistītie lēmumi, tostarp lēmums par iespējami nelietderīgu naudas līdzekļu izlietošanu, atbilstoši Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 5.pantam, ietilpst dzīvokļu īpašnieku kopības kompetencē. Tādējādi atbildētājs kā dzīvokļa īpašnieks nav tiesīgs atteikties maksāt uz dzīvokļu īpašnieku kopības lēmuma pamata noteikto atlīdzību par mājas pārvaldīšanu, apsaimniekošanu un uzturēšanu, pamatojoties tikai uz savu atsevišķo viedokli par iespējami nelietderīgu šīs naudas izlietojumu.

Atbildētāja pārstāve, iebilstot pret celto prasību ir norādījusi, ka prasītāja, veicot dzīvoklī patērētā ūdens aprēķinu, nepamatoti aprēķinus ir veikusi saskaņā ar Ministru kabineta noteikumu Nr.1013 „Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu" (turpmāk tekstā Noteikumi Nr.1013) 17.punktu, lai gan ūdens patēriņu esot bijis jārēķina saskaņā ar šo noteikumu 20.punktu.

Tiesa šādu atbildētāja pārstāves viedokli atzīst par nepamatotu, jo Noteikumu Nr.1013 20.punktā (Noteikumu redakcijā, kura bija spēkā no 19.12.2008.-24.09.2013.) ir noteikta ūdens aprēķina kārtība gadījumā, kad ūdens skaitītājs ir uzstādīts *tikai* dzīvojamās mājas aukstā ūdens ievadā. Šādā gadījumā kopējais ūdens patēriņš tiek sadalīts vienādās daļās uz visiem mājas iedzīvotājiem un ūdens patēriņš dzīvoklim ir atkarīgs no tajā dzīvojošo personu skaita.

Kā tiesas sēdē paskaidroja prasītājas pārstāvis, mājā ir uzstādīts kopējais ūdens skaitītājs, kā arī lielākajā daļā atsevišķajos dzīvokļa īpašumos ir uzstādīti individuālie karstā un aukstā ūdens skaitītāji.

Līdz ar to, tiesa atzīst, ka veicot ūdens patēriņa aprēķinu atbildētāja dzīvoklim, kurā nav uzstādīts individuālais ūdens skaitītājs, nav piemērojami Noteikumu Nr.1013 20.panta noteikumi.

Saskaņā ar Noteikumu Nr.1013 17.8.punktu (noteikumu redakcijā, kura bija spēkā no 19.12.2008.-24.09.2013.) ūdens patēriņš dzīvoklī, tai skaitā gadījumos, ja skaitītājam ir beidzies verificēšanas termiņš, tiek aprēķināts ne vairāk kā 10 $m^3$ mēnesī par katru dzīvoklī dzīvojošo personu (turpmāk – patēriņa norma). Savukārt saskaņā ar Noteikumu Nr.1013 22.punktu, dzīvokļu īpašniekiem aprēķinātais ūdens patēriņš nedrīkst pārsniegt dzīvojamai mājai piegādātā ūdens apjomu.

Ūdens kopējais aprēķins (4.sējuma lietas 149.-151.lapa) un Ūdens pēc tarifa un karstā ūdens normas aprēķins (4.sējuma 146.-148.lapa) apliecina, ka prasītāja, veicot ūdens aprēķinu pēc patēriņa normas, kas strīdus periodā kopumā ir rēķināts 7 dzīvokļiem, tostarp atbildētāja dzīvoklim, ir ievērojusi Noteikumu Nr.1013 22.punktu, jo ūdens patēriņa starpība, kāda izveidojās starp kopējo mājas ūdens patēriņu un saskaņā ar individuālajiem skaitītāju rādījumiem noziņoto ūdens patēriņu, nav mazāka par ūdens patēriņa summu, kāda aprēķināta dzīvokļiem, kuriem nav ūdens skaitītāja, vai kuri nav ziņojuši individuālo skaitītāju rādījumus.

Līdz ar to, pamatojoties uz apstākli, ka atbildētājs nav apstrīdējis prasītājas norādīto dzīvokļos, kuros ūdens aprēķins tiek veikts pēc ūdens

patēriņa normas, dzīvojošo personu skaitu, tiesa atzīst par pamatotu prasītājas veikto kopējo ikmēneša ūdens patēriņu atbildētājam piederošajā dzīvoklī 20 $m^3$ apmērā.

Bez tam, tiesa ņem vērā, ka ar 01.10.2013. Noteikumu Nr.13 20.punkts ir izslēgts, papildinot Noteikumus Nr.1013 ar 19.$^1$pantu, saskaņā ar kuru, ja veidojas starpība starp mājas kopējā ūdens skaitītāja rādījumu un dzīvokļu īpašumos ar skaitītājiem noteikto ūdens patēriņu, ieskaitot arī avārijās un remontā nopludināto ūdens daudzumu, ja mājās ir dzīvokļu īpašnieki, kuri nav iesnieguši informāciju par ūdens skaitītāja rādījumu vismaz trīs mēnešus pēc kārtas, vai kuru atsevišķajos īpašumos ūdens patēriņa skaitītāji nav uzstādīti vai kuri atkārtoti nav ļāvuši pārvaldniekam veikt savā dzīvokļa īpašumā esošā ūdens patēriņa skaitītāju pārbaudi, tad ūdens patēriņa starpība tiek sadalīta atbilstoši šo atsevišķo īpašumu skaitam. Bez tam, ir izslēgts Noteikumu Nr.1013 17.8.punkts, kas noteica ierobežojumus ūdens patēriņa normas aprēķinam uz katru dzīvoklī dzīvojošo personu.

Ūdens pēc tarifa un karstā ūdens normas aprēķins (4.sējuma 146.-148.lapa) apliecina, ka laika posmā no 2013.gada 1.oktobra līdz 2014.gada 31.martam, ūdens patēriņš pēc normas ir aprēķināts diviem dzīvokļa īpašumiem – atbildētāja un dzīvoklim Nr.4.

Saskaņā ar Ūdens kopējo aprēķinu (4.sējuma lietas 149.-151.lapa), SIA /Nosaukums E/ izziņām (2.sējuma lietas 44.-45.lapa, 3.sējuma lietas 2.lapa) ūdens starpība starp mājas kopējā ūdens skaitītāja rādījumu un dzīvokļu īpašumos ar skaitītājiem noteikto ūdens patēriņu 2013.gada oktobrī ir bijusi 52,89, novembrī – 28,22, decembrī – 23,07, 2014.gada janvārī – 84,05, februārī – 34,24. Tādējādi kopā par laika posmu no 2013.gada 1.oktobra līdz 2014.gada 1.martam, par 5 mēnešiem (jo 2014.gada marta rēķinā tiek iekļauts februāra mēneša ūdens aprēķins), saskaņā ar Noteikumu 19.$^1$punktu, starp šiem diviem dzīvokļiem – atbildētāja un dzīvokli Nr.4, būtu sadalāma vienādās daļās ūdens kopējā starpība 222,47 $m^3$, kas tādējādi attiecībā uz atbildētāja dzīvokli par šiem pieciem mēnešiem būtu nosakāma 111,24 $m^3$ apmērā, secīgi pārsniedzot prasītājas aprēķināto ūdens patēriņu pēc normas, kas piecu mēnešu ietvaros ir aprēķināta 100 $m^3$ apmērā.

Attiecībā uz proporciju, kāda tiek noteikta starp aprēķināto karstā un aukstā ūdens patēriņu, prasītājas pārstāvis paskaidroja, ka tā tiek aprēķināta saskaņā ar Liepājas pilsētas domes 2008.gada 10.aprīļa saistošajos noteikumos Nr.11 „Liepājas pilsētas ūdensapgādes un kanalizācijas sistēmas lietošanas un aizsardzības saistošie noteikumi" noteiktajām normām (Turpmāk tekstā Saistošie noteikumi Nr.11), kas noteiktas gadījumiem, kad ūdens patēriņš netiek fiksēts ar karstā un aukstā ūdens skaitītājiem.

Saskaņā ar Saistošo noteikumu Nr.11 4.1.2.punktu, izņēmuma gadījumos ūdens daudzumu, ko patērē abonents, tiek noteikts pēc spēkā esošajām ūdens patēriņa normām, kas saskaņā ar Saistošo noteikumu Nr.11 pielikumu vienam iedzīvotājam diennaktī ir noteikti 105 litri karstā ūdens, kas secīgi mēnesi ir 3,19 $m^3$(4.sējuma lietas 145.lapa).

Tiesa atzīst, ka vispirms, atbildētājs nav cēlis iebildumus pret proporciju, kāda tiek noteikta, veicot uz dzīvokli attiecināmo apmaksājamā karstā un aukstā ūdens sadalījumu. Bez tam, tiesa ņem vērā, ka lietas izskatīšanas gaitā nav konstatēts, ka mājas ievadā būtu kopējais karstā ūdens uzskaites skaitītājs. Līdz ar to, tiesa atzīst par pamatotu prasītājas veikto karstā ūdens patēriņa normas 3,19 $m^3$ mēnesī vienam cilvēkam aprēķina attiecināšanu uz atbildētājam sniegto komunālo pakalpojumu aprēķinu, saskaņā ar kuru, ikmēneša karstā ūdens patēriņš noteikts 6,38 $m^3$ apmērā.

Iebilstot pret prasību daļā par karstā ūdens uzsildīšanas un ar karstā ūdens nodrošināšanu saistīto parāda aprēķinā iekļauto pozīciju karstā ūdens cirkulācija, atbildētāja pārstāve paskaidroja, ka viņai nav saprotama šo pakalpojumu maksas aprēķināšanas kārtība, tostarp prasītājas rakstveidā iesniegtā aprēķinu metodika (4.sējuma lietas 188.-189.lapa), kā arī karstā ūdens cirkulācijas process.

Saskaņā ar Noteikumu Nr.1013 17.2.punktu, par siltumenerģiju karstā ūdens cirkulācijai aprēķins ir veicams atbilstoši dzīvokļu īpašumu skaitam. Savukārt par siltumenerģiju patērētajam karstajam ūdenim – proporcionāli patērētā karstā ūdens daudzumam.

Prasītājas iesniegtā aprēķinu metodika ūdens uzsildīšanas normas, karstā ūdens cirkulācijas un apkures aprēķiniem dzīvojamā mājā /adrese/ (4.sējuma lietas 188.-189.lapa) apliecina, ka patērētās siltumenerģijas maksa par ūdens uzsildīšanu un karstā ūdens cirkulāciju ir aprēķināta atbilstoši Noteikumu Nr.1013 normās noteiktajam. Neraugoties uz apstākli, ka atbildētāja pārstāve tiesas sēdē norādīja, ka viņai šie aprēķini nav saprotami, atbildētājas pārstāve nevēlējās izmantot savas tiesības un noskaidrot viņai neskaidros jautājumus, norādot, ka, viņasprāt, šie aprēķini neatbilst Civilprocesa likuma 128.panta otrās daļas 4.punktā noteiktajam prasītāja pienākumam iesniegt piedzenamās summas aprēķinu.

Tiesa atzīst, ka prasītāja ir iesniegusi piedzenamās summas, par ūdens uzsildīšanu un karstā ūdens cirkulāciju, aprēķinu (2.sējuma lietas 188.-194.lapa), šo summu aprēķināšanas metodiku (4.sējuma lietas 188.-189.lapa), kā arī pakalpojumu sniedzēja – SIA /Nosaukums F/ veikto uzskaiti par mājai, kas atrodas /adrese/, karstā ūdens sagatavošanai piegādāto siltumenerģijas daudzumu un maksu (2.sējuma lietas 46.-84.lapa, 3.sējuma lietas 4.-57.lapa) un Parāda aprēķinā iekļautās piedzenamās summas izriet no šiem iesniegtajiem rakstveida pierādījumiem. Līdz ar to, tiesa atzīst, ka pretēji atbildētāja iebildumiem, prasītājs ir iesniedzis piedzenamās summas aprēķinus, atbilstoši Civilprocesa prasībām. Apstāklis, ka atbildētājs nepiekrīt prasītājas veiktajiem aprēķiniem, neatbrīvo viņu no pienākuma samaksāt par saņemto pakalpojumu, iekams atbildētājs nav pierādījis šo aprēķinu nepareizību.

Tādejādi ņemot vērā faktu, ka lietā nav strīda par to, ka atbildētāja dzīvoklī tiek nodrošināts pakalpojums – aukstā, karstā ūdens piegāde un kanalizācija, ar karstā ūdens saņemšanu saistītais pakalpojums - karstā ūdens cirkulācija un ka šo pakalpojumu maksa ir aprēķināta saskaņā ar sabiedrisko pakalpojumu regulatora noteiktiem tarifiem, bet atbildētājs par šo pakalpojumu saņemšanu nav veicis norēķinu pilnā apmērā, tiesa atzīst par pierādītu un apmierināmu prasību daļā par parāda, kuru veido maksa par aukstā un karstā ūdens piegādi, ūdens uzsildīšanu un karstā ūdens cirkulāciju piedziņu no atbildētāja par labu prasītājai.

Saskaņā ar Noteikumu Nr.1013 17.1.punktu, par siltumenerģiju atsevišķā īpašuma apsildei (apkurei), gadījumā, kad nav uzstādīts skaitītājs, aprēķinu veic proporcionāli atsevišķā īpašuma kopējai platībai, atskaitot balkonu un lodžiju platību.

Starp pusēm nav strīda par atbildētājam piederošā dzīvokļa apkurināmā platība ir 59,70 $m^2$. Dzīvokļa apkures maksas aprēķināšanas metodika (4.sējuma lietas 188.-189.lapa), SIA /Nosaukums F/ mājas, kas atrodas /adrese/, apkurei piegādātās siltumenerģijas daudzums un maksa (2.sējuma lietas 46.-84.lapa, 3.sējuma lietas 4.-57.lapa), apliecina, ka prasītāja atbildētāja dzīvokļa apkurei aprēķinu ir veikusi atbilstoši Noteikumu Nr.1013 17.1.punktā noteiktajam – aprēķinus veicot atbilstoši dzīvokļa apkurināmai platībai. Atbildētājs nav apstrīdējis aprēķina metodiku un cēlis iebildumus pret prasītājas veikto parāda par apkuri aprēķinu. Līdz ar to, tiesa atzīst par pamatotu un piedzenamu no atbildētāja par labu prasītājai aprēķināto parādu par dzīvokļa īpašumam nodrošināto apkuri laika periodā no 2007.gada 1.novembra līdz 2014.gada 31.martam.

Saskaņā ar Noteikumu Nr.1013 17.6.punktu, par elektroenerģiju mājas koplietošanas telpu apgaismošanai, kā arī kopīpašumā esošo iekārtu un inženierkomunikāciju ierīču darbināšanai, aprēķinu veic atbilstoši atsevišķo īpašumu skaitam.

AS /Nosaukums G/ rēķini (2.sējuma lietas 85.-137.lapa, 3.sējuma lietas 4.-33.lapa) apliecina, ka prasītāja uz atbildētāja dzīvokļa īpašumu attiecināmās maksas par koplietošanas elektrību aprēķinu ir veikusi atbilstoši Noteikumu Nr.1013 17.6.punktā noteiktajam – 1/60 daļas apmērā no kopējās maksas par ikmēneša patērēto elektroenerģiju koplietošanas telpās. Atbildētājs nav cēlis iebildumus pret prasītājas veikto parāda, par elektroenerģiju mājas koplietošanas vajadzībām, aprēķinu. Līdz ar to, tiesa atzīst par pamatotu un piedzenamu no atbildētāja par labu prasītājai aprēķināto parādu par elektroenerģiju mājas koplietošanas telpu apgaismošanai, kā arī kopīpašumā esošo iekārtu un inženierkomunikāciju ierīču darbināšanai laika periodā no 2007.gada 1.novembra līdz 2014.gada 31.martam.

Saskaņā ar Noteikumu Nr.1013 17.4.punktu (redakcijā, kas bija spēkā no 19.12.2008.-24.09.2013.) par sadzīves atkritumu apsaimniekošanu daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā aprēķinu veic proporcionāli dzīvojošo personu skaitam. Savukārt saskaņā ar Noteikumu Nr.1013 17.4.punktu redakcijā, kas ir spēkā no 01.10.2013. par sadzīves atkritumu apsaimniekošana maksa ir rēķināma atbilstoši atsevišķo īpašumu skaitam.

Iebilstot pret prasītājas veikto aprēķinu daļā par sadzīves atkritumu apsaimniekošanu, atbildētāja pārstāve norādīja, ka ir mainījusies atkritumu apsaimniekošanas maksas kārtība. Prasītājas pārstāvis tiesas sēdē paskaidroja, ka visā strīdus periodā maksa par atkritumu apsaimniekošanu tiek veikta proporcionāli dzīvoklī dzīvojošo personu skaitam.

Prasītāja paskaidrojumi, SIA /Nosaukums H/ rēķini (4.sējuma lietas 1. – 144.lapa, 3.sējuma lietas 75.-196.lapa), Ūdens kopējais aprēķins un sadzīves atkritumu aprēķins (4.sējuma lietas 149.-151.lapa), parāda aprēķins (2.sējuma lietas 188.-194.lapa) apliecina, ka par visu strīdus periodu – no 01.11.2007. līdz 31.03.2014. prasītāja maksu par atkritumu apsaimniekošanu ir aprēķinājusi proporcionāli dzīvoklī dzīvojošo personu skaitam.

Ņemot vērā, ka saskaņā ar Noteikumu Nr.1013 17.4.punktu šāda aprēķina kārtība bija spēkā līdz 2013.gada 1.oktobrim, kā arī to, ka atbildētāja iebildumi pret veikto aprēķinu pamatotību ir saistīti tikai ar normatīvajos aktos noteiktajām izmaiņām aprēķinu kārtībā, tiesa atzīst par pamatotu veikto parāda, par atkritumu apsaimniekošanu, aprēķinu par laika periodu no 01.11.2007. līdz 30.09.2013.

Savukārt par laika periodu no 2013.gada oktobra līdz 2014.gada martam, t.i., par sniegto pakalpojumu 2013.gada oktobrī Ls 89,30 apmērā, novembrī Ls 89,30 apmērā, decembrī EUR 127,12 apmērā, 2014.gada janvārī EUR 128,47 apmērā un februārī EUR 128,47 apmērā, ir veicams pārrēķins, piedzenamo summu nosakot atbilstoši atsevišķo īpašumu skaitam – 60. Secīgi atzīstot atbildētāja pienākumu veikt maksu par atkritumu apsaimniekošanu 2013.gada oktobrī Ls 1,49 (EUR 2,12), novembrī Ls 1,49 (EUR 2,12), decembrī EUR 2,12, 2014.gada janvārī EUR 2,14 un februārī EUR 2,14, kas veido kopējo summu EUR 10,64.

Kā redzams no parāda aprēķina (2.sējuma lietas 188.-194.lapa), prasītāja laika periodu no 2013.gada oktobra līdz 2014.gada martam, veicot aprēķinu proporcionāli dzīvoklī dzīvojošo personu skaitam, ir aprēķinājusi no atbildētāja piedzenamo parāda summu EUR 13,53(Ls 1,9+Ls 1,9+EUR 2,70+EUR 2,70+EUR 2,72). Ņemot vērā, ka prasītāja par šo laika periodu aprēķinu ir veikusi neatbilstoši tiesību normām, prasība daļā par parāda, par atkritumu apsaimniekošanu ir apmierināma daļēji, prasību daļā par EUR 2,89 (EUR 13,53-EUR 10,64) piedziņu, noraidot.

Saskaņā ar Civillikuma 1753.pantu ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1756.pantu pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu vai uz likumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1759.pantu, procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem. Savukārt saskaņā ar Civillikuma 1765.pantu, procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā. Ja tas nav darīts, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā.

Parāda summas aprēķins (2.sējuma lietas 188.-194.lapa) apliecina, ka laika posmā no 2007.gada 30.novembra līdz 2014.gada 31.martam, atbildētājam neveicot apsaimniekošanas maksu un maksas par komunālajiem pakalpojumiem ikmēneša maksājumus pilnā apmērā, prasītāja ir aprēķinājusi likumiskos nokavējuma procentus par šo laika periodu EUR 1804,91 apmērā.

Tiesa, pārbaudot prasītājas iesniegto likumisko procentu aprēķinu atzīst, ka likumisko procentu aprēķins par kārtējo mēnesi ir atskaitot visos iepriekšējos mēnešos aprēķinātos likumiskos procentus, līdz ar ko tiesa likumisko procentu aprēķinu par laika periodu no 2007.gada 1.novembra līdz 2014.gada 31.janvārim atzīst par atbilstošu Civillikuma normām, jo likumiskie procenti ir aprēķināti no pamatparāda, kāds ir bijis uz aprēķina mēneša pirmo datumu. Bez tam, lai gan tiesa ir atzinusi par neatbilstošu normatīvo aktu prasībām veikto aprēķinu par atkritumu apsaimniekošanu, attiecīgi veicot pārrēķinu un samazinot no atbildētājas par šo komunālo pakalpojumu aprēķinā norādītās piedzenamās summas apmēru 2013.gada novembrī un decembrī, un 2014.gada janvārī, februārī un martā, ikmēneša maksājuma apmēra samazinājums ir tik neliels, ka tas neietekmē prasītājas veikto likumisko procentu apmēru, kas ietverti 2013.gada decembra un 2014.gada janvāra rēķinā.

Vienlaikus, tiesa atzīst, ka likumiskie procenti, kas ietverti 2014.gada februāra un marta rēķinos attiecīgi EUR 71,40 un EUR 73,09 apmērā ir aprēķināti nepareizi, līdz ar ko tiesa, veicot pārrēķinu atzīst, ka ņemot vērā parāda summu kāda ir bijusi uz 2014.gada 31.janvāri, 2014.gada februāra rēķinā iekļauto procentu apmērs ir samazināms līdz EUR 47,95 ((11203,33-1660,42(kopējā likumisko procentu summa uz 31.01.2014.) – 2.7+2,14(atkritumu apsaimniekošanas maksas korekcija))x0,5%). Savukārt ņemot vērā parāda summu kāda ir bijusi uz 2014.gada 28.februāri, 2014.gada marta rēķinā iekļauto procentu apmērs ir samazināms līdz EUR 48,91 ((11490,57-1708,37(kopējā likumisko procentu summa uz 28.02.2014.) – 2.7+2,14(atkritumu apsaimniekošanas maksas korekcija))x0,5%).

Līdz ar to, tiesa atzīst, ka prasība daļā par likumisko nokavējuma procentu piedziņu par laika periodu no 2007.gada 1.novembra līdz 2014.gada 31.martam ir apmierināma daļēji, piedzenot no atbildētāja par labu prasītājai likumiskos nokavējuma procentus EUR 1757,28, prasību daļā par likumisko nokavējuma procentu EUR 47,63 apmērā noraidot.

Civillikuma 1838.pants nosaka, *ka pienākums pierādīt to, ka samaksa ir izdarīta, ir tam, kas to apgalvo.* Atbildētājs nav iesniedzis jebkādus pierādījumus par to, ka viņš ir samaksājis prasībā norādītos maksājumus lielākā apmērā, nekā norāda prasītāja. Lietā arī nav strīda par to, ka atbildētājam ir bijusi nodrošināta iespēja izmantot pamatpakalpojumus un prasītāja ir veikusi kopīpašuma apsaimniekošanu. Līdz ar to, tiesa atzīst, ka ņemot vērā spriedumā norādīto argumentāciju, prasība ir apmierināma daļēji, piedzenot no atbildētāja par labu prasītājai apsaimniekošanas un komunālo pakalpojumu parādu EUR 9937,66, likumiskos nokavējuma procentus par laika periodu no 2007.gada 1.novembra līdz 2014.gada 31.martam 1757,28, noraidot prasību daļā par komunālo maksājumu parāda (atkritumu apsaimniekošanu) EUR 2,89 un likumisko nokavējuma procentu EUR 47,63 piedziņu.

Par nepamatotiem tiesa atzīst atbildētājas pārstāves viedokli par to, ka prasība tās daļā, par kuru iesniegti prasītājas pieteikumi par parāda pieaugumu, neveicot atbilstoši prasības summas palielinājumam valsts nodevas samaksu, ir noraidāma. Jautājumu par pienākumu veikt valsts nodevas samaksu gan pieņemot sākotnējo prasības pieteikumu, gan gadījumos, kad pēc prasības celšanas tiek iesniegti pieteikumi par prasības summas palielināšanu, izlemj tiesa (tiesnesis). Līdz ar to, pastāvot apstāklim, ka iesniegtie prasības papildinājumi ir pieņemti, neprasot pie to iesniegšanas valsts nodevas piemaksu atbilstoši prasības summas palielinājumam, tiesa ir lēmusi, ka par prasības precizējumos norādīto prasības summas palielinājumu pie šo precizējumu iesniegšanas, valsts nodeva nav maksājama. Līdz ar to, ņemot vērā tiesiskās noteiktības principu, nav pamata pieņemot galīgo nolēmumu atkārtoti lemt par prasītāja pienākumu veikt valsts nodevas samaksu un šī iemesla dēļ noraidīt prasību.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 223. panta 4. punktu, tiesa izbeidz tiesvedību lietā, ja prasītājs atteicies no prasības.

Ņemot vērā to, ka prasītāja no prasības daļā pret atbildētāju par līgumsoda Ls 6288,79 (2.sējuma lietas 171.-173.lapa) apmērā ir atteikusies, atzīstot par nepamatoti ieskaitītu līgumsoda samaksai arī atbildētāja 2008.gada 9.maijā veikto maksājumu Ls 72,76 apmērā (2.sējuma lietas 184.-186.lapa) tiesa atzīst, ka tiesvedība prasības daļā par līgumsoda piedziņu ir izbeidzama.

Attiecībā par atbildētāja celto pretprasību pret prasītāju par aprēķinātā līgumsoda atzīšanu par nepamatotu un par izrakstīto rēķinu atzīšanu par spēkā neesošiem, tiesa atzīst, ka pretprasībā ietvertie prasījumi ir atzīstami par bezpriekšmetiskiem.

Prasījuma atzīt prasītājas aprēķināto līgumsodu par nepamatotu, vēl jo vairāk, ņemot vērā, ka prasītāja no aprēķinātā līgumsoda ir atteikusies un prasību šajā daļā neuztur, apmierināšana vai noraidīšana nerada nekādas juridiskas sekas.

Pretprasībai vienmēr jāsatur tāds atbildētāja patstāvīgs prasījums, kura apmierināšanai vajag kaut ko piespriest atbildētājam par labu. Pretprasība var gan būt, gan nebūt pamats prasītāja prasības noraidīšanai, bet ar prasības noraidīšanu vien pretprasībai nepietiek. Pretprasība daļā par prasītājas aprēķinātā līgumsoda atzīšanu par nepamatotu faktiski satur tikai atbildētājas lūgumu uz likuma pamata noraidīt prasību daļā par līgumsoda piedziņu, kas neatbilst pretprasības būtībai.

Bez tam, kā izriet no Civilprocesa likuma 223.panta 4.punkta, 41.panta otrās daļas, gadījumos, kad otra puse labprātīgi apmierina pieteikto prasījumu, šāds prasījums netiek uzturēts, t.i., tiesa netaisa spriedumu lietā, kurā nav strīda. Izskatāmās lietas ietvaros, lai gan no atbildētāja vairs netiek prasīta līgumsoda samaksa, atbildētājs turpināja uzturēt savu prasījumu, norādot, ka no prasītāja par labu valstij (atbildētājs no valsts nodevas samaksas ceļot pretprasību ir atbrīvots) ir piedzenama valsts nodeva. Tiesa atzīst, ka prasītāja valsts nodevu par prasībā norādītā līgumsoda piedziņu ir nomaksājusi jau ceļot prasību, kas ņemot vērā, ka prasītājs no līgumsoda piedziņas ir atteicies, netiek piedzīta no atbildētājas par labu prasītājai. Līdz ar to, tiesa atzīst, ka izskatāmās lietas ietvaros nav pamata piedzīt no prasītājas par labu valstij valsts nodevu, kuru prasītāja ir samaksājusi jau celtās prasības ietvaros.

Savukārt prasījums atzīt prasītājas izrakstītos rēķinus par spēkā neesošiem, no atbildētāja puses tiek pamatots ar apstākli, ka rēķinos iekļautie aprēķini, pēc viņa ieskata, ir nepareizi.

Tiesa atzīst, ka atbildētājs savus iebildumus pret rēķinos norādīto veicamo maksājumu pozīcijām jau ir izteicis prasītāja celtās prasības ietvaros. Rēķins ir tikai dokuments, kurā atspoguļots veicamo maksājumu uzskaitījums. Līdz ar to, konstatējot, ka kāda no rēķinā norādītajām maksājumu pozīcijām nav pamatota, nevar atzīt par nepamatotām arī visas pārējās apmaksai norādītās summas.

Gan pret aprēķinātā līgumsoda nepamatotību, gan pret prasītājas rēķinos iekļauto pieprasīto maksājumu pozīcijām, atbildētājs bija tiesīgs iebilst un savas tiesības arī izmantoja, iebilstot pret prasības pamatotību. Līdz ar to, šādu iebildumu izvērtēšanai nav nepieciešamības celt pretprasību. Pretprasība pēc savas būtības ir atbildētāja izvirzītais prasījums pret prasītāju par atbildētāja tiesību aizskārumiem no prasītāja puses, kas netiek skatīts celtās prasības ietvaros.

Izskatāmajā lietā prasītājs ir cēlis prasību gan par līgumsoda piedziņu, no kuras lietas izskatīšanas gaitā ir atteicies, gan par pārējo rēķinos norādīto maksājumu piedziņu, kuru pamatotība tika izvērtēta, izskatot prasību. Līdz ar to, tiesa atzīst, ka pretprasībā norādītie prasījumi nav saistāmi ar prasījumiem, kas nav izlemti prasības ietvaros un pretprasība faktiski satur tikai atbildētāja iebildumus pret prasību.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 1.panta pirmajai daļai, katrai personai ir tiesības uz savu aizskarto vai apstrīdēto civilo tiesību vai ar likumu aizsargāto interešu aizsardzību tiesā.

Tiesa atzīst, ka ar celto pretprasību nav saistāma atbildētāja Civilprocesa likuma 1.pantā noteikto atbildētāja tiesību un interešu aizsardzība, un līdz ar to, atbildētājas pretprasība pret prasītāju kā bezpriekšmetiska ir pilnībā noraidāma.

Civilprocesa likuma 41.panta pirmā daļa nosaka, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus, proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram.

Prasītāja uz 2010.gada 12.janvāri, ceļot prasību par parāda pamatsummas Ls 2048,29 un līgumsoda Ls 1316,19 piedziņu ir veikusi valsts nodevas nomaksu Ls 334,11 apmērā. Ņemot vērā, ka prasītāja no prasības daļā par līgumsoda piedziņu ir atteikusies, no atbildētājas par labu prasītājai piedzenamās valsts nodevas apmērs ir nosakāms proporcionāli apmierinātajai prasības daļai, par kuru prasītāja ir veikusi valsts nodevas samaksu. Ņemot vērā, ka parāda pamatsumma Ls 2048,29 veido 60,88%(2048,29x100/3364,48) no kopējās uz 2010.gada 12.janvāri celtās prasības Ls 3364,48, tad šādā apmērā arī ir veicama valsts nodevas piedziņa no atbildētājas, t.i., EUR 289,43 (Ls 203,41) apmērā, kā arī no atbildētāja par labu prasītājai ir piedzenami ar prasības pieteikuma noraksta un tiesas pavēstu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi – EUR 4,70 (Ls 3,30).

Savukārt saskaņā Civilprocesa likuma 42.pantu no atbildētāja valsts labā piedzenami prasītāja nesegtie tiesas izdevumi – valsts nodeva Ls 376,55 (11697,83-7114)x3,2%+519,3-289,43) un ar tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi EUR 28,46 apmērā (1.sējuma lietas 65.lapa).

Civilprocesa likuma 195.pants nosaka tiesai pienākumu, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, sprieduma rezolutīvajā daļā norādīt prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt procentus, minot to apmēru.

Saskaņā ar Civillikuma 1757. un 1765. pantam, tiesa nosaka prasītājai tiesības saņemt no atbildētāja procentus– 6 % gadā no piedzītās parāda pamatsummas.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 204.[1]pantam, taisot spriedumu par naudas summas un tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesa spriedumā nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, kas nevar būt garāks par 10 dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Saskaņā ar Euro ieviešanas kārtības likuma 4.pantu, atsauces uz latiem tiesiskajos instrumentos, kas pastāv dienā pirms *euro* ieviešanas dienas, sākot ar *euro* ieviešanas dienu, ir uzskatāmas par atsaucēm uz *euro,* ievērojot Padomes noteikto maiņas kursu. Sākot ar *euro* ieviešanas dienu, latos izteiktu iesākto, bet nepabeigto (neizpildīto) tiesisko instrumentu kopsummu konvertē *euro,* ievērojot Padomes noteikto maiņas kursu.

Saskaņā ar Eiropas Ekonomikas un finanšu lietu padomes (ECOFIN) 2013. gada 9. jūlija lēmumu par Latvijas pilntiesīgu dalību Ekonomikas un monetārajā savienībā no 2014.gada 1. janvāra, atceļot līdz šim spēkā bijušo "atliktās dalības" statusu lata kurss attiecībā pret eiro – 0.702804 – apstiprināts kā neatsaucami fiksēts pārejas kurss uz eiro (Padomes noteiktais maiņas kurss).

Līdz ar to, nosakot piedzenamo naudas summu apmēru, ir veicams latu pārrēķins uz eiro, ievērojot neatsaucami fiksēto *euro* maiņas kursu 0,702804, un dalot ar šo skaitli latos noteiktās piedzenamās summas.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, 42.pantu, 189.pantu - 193.pantu, 195., 204.[1]pantu tiesa

n o s p r i e d a

**prasību apmierināt daļēji.**

Piedzīt no /pers. E/, personas kods /personas kods/, par labu SIA „/Nosaukums A/", reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, apsaimniekošanas un komunālo pakalpojumu parādu EUR 9937,66 (deviņi tūkstoši deviņi simti trīsdesmit septiņi *euro* un 66 centi) un likumiskos nokavējuma procentus EUR 1757,28 (viens tūkstotis septiņi simti piecdesmit septiņi *euro* un 28 centi) par laika periodu no 2007.gada 1.novembra līdz 2014.gada 31.martam, tiesas izdevumus EUR 294,13 (divi simti deviņdesmit četri *euro* un 13 centi).

Noraidīt SIA „/Nosaukums A/", reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, prasību pret /pers. E/, personas kods /personas kods/, daļā par komunālo maksājumu parāda (atkritumu apsaimniekošanu) EUR 2,89 (divi *euro* un 89 centi) un likumisko nokavējuma procentu EUR 47,63 (četrdesmit septiņi *euro* un 63 centi) piedziņu.

Izbeigt tiesvedību SIA „/Nosaukums A/", reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, prasībā pret /pers. E/, personas kods /personas kods/, par

līgumsoda piedziņu.

Noraidīt /pers. E/, personas kods /personas kods/, pretprasību pret SIA „/Nosaukums A/", reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, par līgumsoda atzīšanu par nepamatotu un par izrakstīto rēķinu atzīšanu par spēkā neesošiem.

Piedzīt no /pers. E/, personas kods /personas kods/, par labu valstij valsts nodevu EUR 376,55 (trīs simti septiņdesmit seši *euro* un 55 centi) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 28,46 (divdesmit astoņi *euro* un 46 centi).

Noteikt, ka atbildētājs spriedumu var izpildīt labprātīgi 10 dienu laikā no sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas Kurzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā, sūdzību iesniedzot Liepājas tiesā.

Pilns motivēts spriedums sastādīts 2014.gada 10.novembrī.

Tiesnese L.Jansone